

MANIFEST PER A LA FESTA DE TARDOR 2019

Abans de llegir el manifest unitari de la Festa de Tardor d'aquest any, hem de dir que ens costa seguir parlant de "festa", perquè al nostre país estem vivint moments molt complicats i molt tristos, que no són precisament motiu de festa. La situació s'ha anat fent tan difícil que ens hem vist obligats a suspendre les activitats programades per a la tarda de dissabte, encara que algunes les hem pogut re programar.

La majoria d'entitats de la Festa de Tardor, fem nostres alguns dels punts del manifest de LAFEDE/Organitzacions per a la justícia global, al qual s'hi han adherit 560 entitats, perquè (cito textualment) "entendem que la sentència significa la culminació d'un procés de judicialització de la política, punt al qual mai no s'hauria d'haver arribat". "Denunciem les conseqüències greus que la sentència té sobre els drets polítics de la ciutadania i els drets de manifestació, d'expressió, de lliure associació i de dissidència política" i "fem una crida als partits i a les institucions per trobar el camí de la política", és a dir, seure i parlar.

.....

I ara, parlem de l'emergència social, que és el tema al voltant del qual ens agrupem les entitats a la Festa de Tardor del 2019.

Parlem d'emergència social? Quina? On? **A Sant Cugat, emergència social?**

Emergència social vol dir que hi ha situacions de vulnerabilitat o de desprotecció o exclusió d'algunes persones, que fan necessària i **urgent una resposta social** i quan afecta un nombre considerable de persones, cal que hi hagi una **resposta immediata, contundent i de tota la societat**.

Segur que algú es pregunta: **I això cal a Sant Cugat?** A la potent ciutat de Sant Cugat, que és una de les primeres de Catalunya i de l'estat espanyol en renda per càpita?

La resposta és un **SÍ** com una casa. Potser hem tingut la hipòcrita habilitat de tapar-nos les vergonyes i dissimular, a base de no parlar-ne. Però, per sort, la informació va brollant, les entitats més compromeses ho van denunciant, l'Administració local no té més remei que reconèixer-ho i tots ens hauríem de proposar de passar a l'acció i no quedar-nos només en el diagnòstic de les paraules. **O ens hi posem tots**, o això no ho arreglarem.

Podem dir que el que cal fer és lluitar contra el sistema i promoure un canvi de l'actual estructura capitalista. I és veritat, això s'ha de fer, però entretant les desigualtats a Sant Cugat van creixent entre barris. **No és un problema de futur, és un problema d'avui mateix**.

El nombre de famílies al llindar de la pobresa no deixa d'augmentar. Seguim patint els desnonaments, hi ha més gent sense sostre i sense possibilitat de revertir la seva situació; les agressions masclistes s'han convertit en quelcom massa quotidià i normalitzat; la quantitat de gent gran que pateix d'abandonament ja és un problema social de primer ordre; l'ajuda humanitària a persones refugiades i immigrants s'ha demostrat totalment insuficient; la destrucció sistemàtica dels recursos naturals del planeta ens està abocant a una crisi ambiental.

Sí, a Sant Cugat estem vivint en situació d'emergència social. Emergència social creixent, perquè, malgrat que fa anys que es denuncia, les diferències encara van essent més grans.

I en tot això, quin paper hi juguem les entitats? Directa o indirectament, estem atenent avui a persones de Sant Cugat que tenen greus problemes d'habitatge, que reben unes pensions mínimes, que pateixen els efectes de la il·legalitat, que busquen una feina digna en què no s'abusi de la seva situació, que són discriminats per raó d'edat o gènere en la seva vida laboral, que necessiten un ajut alimentari per poder fer dos àpats al dia, que se senten discriminats pel seu origen, que volen superar la barrera de l'analfabetisme o del desconeixement de l'idioma, que tenen molt difícil la integració i la convivència.

Però encara hi som a temps. Estem a temps d'unir energia i esforços per tal de reconnectar-nos amb les persones i el planeta, estem a temps per poder garantir la dignitat que es mereix la vida de qualsevol persona. No és fàcil, però entre tots podem aconseguir-ho. **A Sant Cugat tenim un nivell molt alt de capacitats per treballar en les solucions:** pensem, parlem, debatem, proposem, però sobre tot fem. Fem-ho tots i junts.

Acollim millor sense falsos paternalismes, paguem salaris dignes a les persones que contractem a casa, donem-los d'alta a la Seguretat Social, impliquem-nos en entitats que treballen amb projectes socials, eduquem per a la igualtat, fem servir menys els cotxes, no consumim més del necessari i comprem productes de proximitat, estalviem energia encara que la puguem pagar, exigim a l'Administració Municipal que rebaixi la despesa d'autopromoció i aprovi un pla seriós d'habitatge social i un augment important de les places residencials públiques per a la gent gran.

Així, entre tots aconseguirem que Sant Cugat no sigui reconeguda únicament com a ciutat rica, sinó com a **ciutat solidària, equitativa i sostenible**. Què us sembla, fem-ho?